

Laidiens: 31.08.2012., Nr. 138

Oficiālās publikācijas Nr.: 2012/138.12

Ministru kabineta noteikumi Nr.596

Rīgā 2012.gada 28.augustā (prot. Nr.49 26.§)

Dabas parka "Engures ezers" individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar likuma "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām"

14.panta otro daļu un 17.panta otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. dabas parka "Engures ezers" (turpmāk – dabas parks) individuālo aizsardzības un izmantošanas kārtību;

1.2. dabas parka apzīmēšanai dabā lietojamās speciālās informatīvās zīmes paraugu, tās izveidošanas un lietošanas kārtību.

2. Dabas parks izveidots, lai nodrošinātu labvēlīgu aizsardzības stāvokli Latvijas un Eiropas Savienības nozīmes aizsargājamiem biotopiem (jo īpaši – ezeriem ar mieturalģu augāju, mežainām piejūras kāpām, kaļķainiem zāļu purviem, kaļķainiem zāļu purviem ar dižo aslapi, piejūras zālājiem) un aizsargājamām sugām, kā arī lai nodrošinātu ūdensputnu un to dzīvotņu aizsardzību un saglabātu Engures ezeru kā starptautiskas nozīmes mitrāju un Eiropas Savienības nozīmes putniem nozīmīgu vietu.

3. Dabas parka platība ir 12 579 ha. Dabas parka funkcionālo zonu shēma noteikta šo noteikumu 1.pielikumā, bet funkcionālo zonu robežu apraksts – šo noteikumu 2.pielikumā.

4. Visā dabas parka teritorijā valsts autoceļi to zemes nodalījuma joslas platumā ir noteikti kā neitrālā zona.

5. Dabas parka robežas dabā apzīmē ar speciālu informatīvo zīmi. Speciālās informatīvās zīmes paraugs, tās lietošanas un izveidošanas kārtība noteikta šo noteikumu 3.pielikumā.

6. Dabas parkā ir noteiktas šādas funkcionālās zonas:

6.1. regulējamā režīma zona;

6.2. dabas lieguma zona;

6.3. dabas parka zona;

6.4. neitrālā zona.

7. Dabas aizsardzības pārvalde nosaka ierobežotas pieejamības statusu informācijai par dabas parkā esošo īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu atrašanās vietu, ja tās atklāšana var kaitēt vides aizsardzībai. Šādu informāciju izplata tikai ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju.

8. Dabas aizsardzības pārvalde, izsniedzot rakstisku atļauju šajos noteikumos minētajām darbībām, izmanto dabas aizsardzības plānā ietvertu informāciju un jaunāko pieejamo informāciju par īpaši aizsargājamām sugām un biotopiem. Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja nav nepieciešama šo noteikumu 9.13.1., 9.14., 16.4., 18.10. un 30.8.apakšpunktā minētajām darbībām, kurām saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ietekmes uz vidi novērtējumu Valsts vides dienests izsniedz tehniskos noteikumus vai veic sākotnējo ietekmes uz vidi novērtējumu.

II. Vispārīgie aprobežojumi visā dabas parka teritorijā

9. Visā dabas parka teritorijā aizliegts:

9.1. ierīkot atkritumu poligonus;

9.2. izmantot citzemju sugas meža atjaunošanā un ieaudzēšanā;

9.3. lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus mežaudzēs, izņemot repelentus pārnadžu atbaidīšanai un feromonus koku stumbra kaitēkļu ierobežošanai;

9.4. pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, tai skaitā automašīnām, traktortehniku, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un mopēdiem, kā arī ar dzīvniekiem un pajūgiem ārpus komersantu, māju un pašvaldību ceļiem, kā arī šo noteikumu 1.pielikumā norādītajiem valsts autoceļiem, izņemot pārvietošanos ar velosipēdiem un gadījumus, ja pārvietošanās ir saistīta ar šo teritoriju apsaimniekošanu, uzraudzību, valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu vai glābšanas un meklēšanas darbiem;

9.5. kurināt ugunsiskus ārpus speciāli ierīkotām vietām, kuras nodrošina uguns tālāku neizplatīšanos, izņemot ugunsiskus pagalmos un ugunsiskus ciršanas atlieku sadedzināšanai atbilstoši ugunsdrošību un ugunsdzēsību regulējošajiem normatīvajiem aktiem;

9.6. dedzināt sausās zāles un niedru platības, kā arī meža zemsedzi. Šis aizliegums neattiecas uz biotopu atjaunošanas pasākumiem, kuru veikšanai ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja un par kuriem ir rakstiski informēta par ugunsdrošību un ugunsdzēsību atbildīgā institūcija;

9.7. lai samazinātu dzīvnieku bojāeju, pļaut lauksaimniecībā izmantojamās zemes un lauces virzienā no malām uz centru. Nelīdzena reljefa apstākļos pļauj slejās virzienā no lauka atklātās malas (arī no pagalma, ceļa, atklāta grāvja, žoga) uz krūmāju vai mežu;

9.8. nosusināt purvus un mežaudzes slapjās minerālaugsnēs un slapjās kūdras augsnēs;

9.9. veikt darbības, kas veicina augsnes erozijas attīstību. Šis aizliegums neattiecas uz augsnes sagatavošanu lauksaimniecības un mežsaimniecības vajadzībām;

9.10. cirst kokus, kuru caurmērs 1,3 metru augstumā virs koku sakņu kakla pārsniedz 60 centimetrus, izņemot bīstamos kokus (kokus, kas apdraud cilvēku dzīvību un veselību, tuvumā esošās ēkas vai infrastruktūras objektus);

9.11. lietot ūdensputnu medībās šāviņus, kas satur svīnu;

9.12. veikt zemūdens medības;

9.13. bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas:

9.13.1. ierīkot publiski pieejamus dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektus (piemēram, takas, skatu torņus, atpūtas vietas, telšu vietas, stāvlaukumus, apmeklētāju centrus un informācijas centrus);

9.13.2. organizēt brīvā dabā publiskus pasākumus, kā arī nometnes, kurās piedalās vairāk par 60 cilvēkiem, izņemot pasākumus un nometnes, kas tiek organizētas šim nolūkam paredzētās un speciāli ierīkotās vietās;

9.13.3. rīkot autosacensības, motosacensības un velosacensības, rallijus, treniņbraucienus, izmēģinājuma braucienus ārpus valsts autoceļiem un pašvaldību ceļiem, rīkot ūdensmotosporta un ūdenslēpošanas sacensības, kā arī ārpus telpām rīkot Nacionālo bruņoto spēku, civilās aizsardzības un zemessargu mācības;

9.14. būvēt hidrotehniskas būves un ierīkot meliorācijas sistēmas, kā arī veikt to rekonstrukciju un renovāciju, izņemot gadījumus, ja saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja, lai:

9.14.1. novērstu teritoriju applūšanu ārpus dabas parka vai līdz šim neapplūdušu teritoriju applūšanu dabas parkā;

9.14.2. atjaunotu upju dabisko tecējumu un ūdenstecēm un ūdenstilpēm piegulošo teritoriju hidroloģisko režīmu;

9.14.3. nodrošinātu īpaši aizsargājamo biotopu apsaimniekošanas un atjaunošanas pasākumu veikšanu;

9.14.4. atjaunotu zivju migrācijas ceļus;

9.14.5. īstenotu darbību, kura nav aizliegta ar šiem noteikumiem un nav pretrunā ar dabas parka izveidošanas mērķiem.

10. Meža zemēs aizliegts:

10.1. veikt mežsaimniecisko darbību Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ierobežotas saimnieciskās darbības joslā no 15.marta līdz 30.septembrim un ārpus Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ierobežotas saimnieciskās darbības joslas no 15.marta līdz 31.jūlijam, izņemot:

10.1.1. meža nekoksnes vērtību ieguvī;

10.1.2. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus;

10.1.3. bīstamo koku ciršanu un novākšanu;

10.1.4. meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem bez motora;

10.1.5. jaunaudžu kopšanu, kur vidējais augstums skuju koki ir līdz 0,7 metriem, bet lapu koki – līdz vienam metram;

10.2. iegūt sūnas un ķērpjus, kā arī lasīt ogas un sēnes, bojājot vai iznīcinot zemsedzi;

10.3. ierīkot sietveida nožogojumus, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai un uzturēšanai un ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja.

11. Lai nodrošinātu ligzdojošo un migrējošo ūdensputnu aizsardzību, Engures ezerā ir ierobežota kuģošanas līdzekļu izmantošana. Engures ezerā ir atļauts iebraukt tikai ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētiem kuģošanas līdzekļiem:

11.1. zemes īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem, kuru īpašums robežojas ar Engures ezeru, ar vienu reģistrētu kuģošanas līdzekli no katra īpašuma;

11.2. no pašvaldību noteiktām vietām, kuras saskaņotas ar Dabas aizsardzības pārvaldi.

12. Engures ezerā aizliegts braukt ar kuģošanas līdzekļiem, izmantojot iekšdedzes dzinēju. Šis aizliegums neattiecas uz valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām, kuras pilda dienesta pienākumus, kā arī uz pilnvarotajām personām, kuras veic vides normatīvo aktu ievērošanas kontroli, tai skaitā zvejas kontroli, kā arī – ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju – īstenojot dabas aizsardzības plānā paredzētos pasākumus un zinātniskos pētījumus.

13. Engures ezerā aizliegts pārvietoties ar ūdens motocikliem.

14. Dabas parka teritorijā var noteikt aizliegumus un ierobežojumus ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ģenētiski modificēto organismu apriti.

III. Regulējamā režīma zona

15. Regulējamā režīma zona izveidota, lai nodrošinātu ūdensputnu un īpaši aizsargājamo plēsīgo putnu sugu netraucētu ligzdošanu, spalvu maiņu, barošanos un patvērumu medību laikā, kā arī lai nodrošinātu zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

16. Regulējamā režīma zonā aizliegts:

16.1. veikt saimniecisko un cita veida darbību, izņemot šādas darbības:

16.1.1. teritorijas aizsardzības režīma ievērošanas kontroli;

16.1.2. ugunsdzēsības un ugunsdrošības pasākumu īstenošanu, kā arī glābšanas un meklēšanas darbus;

16.1.3. zemledus rūpniecisko zveju un zemledus amatierzveju – maksšķerešanu;

16.1.4. niedru plaušanu un dedzināšanu, kuras veikšanai ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja un par kuru ir rakstiski informēta par ugunsdrošību un ugunsdzēsību atbildīgā institūcija;

16.1.5. medības no 15.augusta līdz 31.janvārim;

16.1.6. teritorijas uzraudzības pasākumu un zinātnisko pētījumu veikšanu (atļauts pārvietoties ar kuģošanas līdzekļiem, ja tas nepieciešams minēto pasākumu un zinātnisko pētījumu veikšanai);

16.1.7. vides monitoringu, nacionālo meža monitoringu un meža inventarizāciju;

16.1.8. savvaļas sēņu, augu un to produktu ievākšanu un iegūšanu personiskām vajadzībām, neizmantojot speciālas vākšanas palīgierīces un nebojājot zemsedzi;

16.2. uzturēties Engures ezerā no 1.marta līdz ezera aizsalšanai, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams šo noteikumu 16.1.apakšpunktā minēto darbību veikšanai;

16.3. medīt ūdensputnus;

16.4. veikt ekosistēmu, īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu aizsardzībai un saglabāšanai nepieciešamos pasākumus bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas.

IV. Dabas lieguma zona

17. Dabas lieguma zona izveidota, lai nodrošinātu īpaši aizsargājamo augu un putnu sugu un to dzīvotņu aizsardzību, kā arī nodrošinātu Eiropas Savienības nozīmes īpaši aizsargājamo biotopu (piemēram, ezeru ar mieturālīgu augāju, kaļķainu zāļu purvu, kaļķainu zāļu purvu ar dižo aslapi) aizsardzību.

18. Dabas lieguma zonā aizliegts:

18.1. lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus Engures ezera piekrastē 300 metru platā joslā;

18.2. uzart vai kultivēt pļavas Engures ezera piekrastē 300 metru platā joslā;

18.3. ierīkot purvos dzērveņu plantācijas;

18.4. iegūt derīgos izrakteņus, izņemot pazemes ūdens ieguvī personiskām vajadzībām;

18.5. uzstādīt vēja elektrostacijas;

18.6. veikt galveno cirti un rekonstruktīvo cirti;

18.7. atzarot augošus kokus mežaudzēs. Šis aizlieguma neattiecas uz atzarošanu skatu vietu ierīkošanai un uzturēšanai, kā arī satiksmes drošības nodrošināšanai uz ceļiem;

18.8. cirst kokus kopšanas cirtē, ja mežaudzes valdošās koku sugas vecums pārsniedz:

18.8.1. priežu un ozolu audzēm – 60 gadus;

18.8.2. egļu, bērzu, melnalkšņu, ošu un liepu audzēm – 50 gadus;

18.8.3. apšu audzēm – 30 gadus;

18.9. Engures ezerā:

18.9.1. braukt ar kaitbordiņiem un vējdēļiem;

18.9.2. makšķerēt no laivas no 1.marta līdz trešajai jūnija sestdienai;

18.10. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta zemes lietošanas kategorija, izņemot gadījumus, ja ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja:

18.10.1. īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai;

18.10.2. ceļu, inženierkomunikāciju un citu inženierbūvju rekonstrukcijai, ja tiek mainīts trases platums un novietojums;

18.10.3. publiski pieejamu dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektu ierīkošanai;

18.10.4. kuģošanas līdzekļu bāzu paplašināšanai vai piestātņu ierīkošanai;

18.11. piebarot savvaļas sugu dzīvniekus un meža zemēs novietot lauksaimniecības un pārtikas produktus, izņemot laikposmu no 1.decembra līdz 31.martam pēc Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas saņemšanas vietās, kur tas neapdraud īpaši aizsargājamus biotopus un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnes;

18.12. meža zemēs ierīkot medijamo dzīvnieku piebarošanas lauces;

18.13. ierīkot mežsaimniecības (komersantu) ceļus.

19. Zemes vienību sadalīšana atļauta tikai gadījumos, ja katras atsevišķās zemes vienības platība pēc sadalīšanas nav mazāka par 10 hektāriem. Šis nosacījums neattiecas uz zemes vienībām, kas tiek atdalītas infrastruktūras un inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un kuru apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, kā arī uz gadījumiem, ja no īpašuma tiek atdalīta zemes vienība ar dzīvojamām un saimniecības ēkām, pagalmu un zemi, kas nepieciešama saimniecības uzturēšanai.

20. Dabas lieguma zonā sanitārā cirte atļauta tikai gadījumos, ja meža slimību, kaitēkļu, dzīvnieku vai citādi bojātie koki rada masveidīgas kaitēkļu savairošanās draudus un var izraisīt mežaudžu bojāeju ārpus dabas lieguma zonas un ir saņemts Valsts meža dienesta sanitārais atzinums. Veicot sanitāro cirti, saglabā visus augtspējīgos kokus.

21. Lai novērstu apdraudējumu dabas parka apmeklētājiem un infrastruktūras objektiem, dabas lieguma zonā meža slimību, kaitēkļu, dzīvnieku vai citādi bojātos, vēja gāztos un laužtos kokus cērt citā cirtē. Šādā gadījumā Valsts meža dienests koku ciršanas apliecinājumu izsniedz pēc Dabas aizsardzības pārvaldes pozitīva atzinuma saņemšanas.

22. Dabas lieguma zonā mežaudzēs uz hektāru saglabā ne mazāk kā 20 kubikmetru sausu stāvošu koku, kritālu un svaigi vēja gāztu koku, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 25 centimetrus. Ja to kopējais apjoms ir lielāks, vispirms saglabā resnākos kokus. Pieļaujama svaigi vēja gāztu ošu un egļu izvākšana, ja to apjoms pārsniedz piecus kubikmetrus uz hektāru.

23. Sausos kokus un kritālas šo noteikumu 22.punktā minētajā apjomā, kā arī nocirstos bīstamos kokus un nocirsto koku celmus atstāj mežaudzē, lai nodrošinātu trūdošo (atmirušo) koksni kā dzīvesvietu meža ekosistēmā svarīgām sugām.

24. Uz mežaudzēm, kurās meža slimību, kaitēkļu, dzīvnieku vai citādu bojājumu dēļ mežaudzes šķērslaukums kļuvis mazāks par kritisko šķērslaukumu un bojātie, gāztie, laužtie, sausie koki un kritālas netiek izvākti, neattiecinā meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas prasības.

25. Kopšanas cirtē, rēķinot uz cirsmas hektāru, saglabā vismaz 15 augtspējīgus ekoloģiskos kokus, vispirms saglabājot resnākos (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, vīksnas, melnalkšņus un kļavas. Ja šādu koku mežaudzē nav, vispirms saglabā apses un bērzus, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām.

26. Engures ezerā dabas lieguma zonā atļauts medīt ūdensputņus no sezonas atklāšanas līdz 15.septembrim – no plkst.16.00 sestdienās līdz plkst.12.00 svētdienās, bet no 16.septembra līdz sezonas slēgšanai – katru dienu.

27. Lai nodrošinātu ūdensputņu netraucētu ligzdošanu un spalvu maiņu, dabas lieguma zonā ūdensputņu koloniju vietās ir noteikts sezonas liegums, kura robežas noteiktas šo noteikumu 1.pielikumā. Dabas aizsardzības pārvalde dabas lieguma zonā var noteikt papildu sezonas liegumu, ņemot vērā izveidojušās ūdensputņu koloniju vietas. Dabas aizsardzības pārvalde lēmumu paziņo, publicējot to laikrakstā "Latvijas Vēstnesis",

Dabas aizsardzības pārvaldes tīmekļa vietnē, kā arī nosūtot informāciju par pieņemto lēmumu tās administratīvās teritorijas informatīvajam izdevumam, kurā atrodas attiecīgie ūdeņi.

28. Sezonas liegumā aizliegts uzturēties no 16.aprīļa līdz 10.augustam, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams Engures ezera uzraudzībai, zinātnisko pētījumu veikšanai un īpaši aizsargājamo sugu un biotopu aizsardzības un apsaimniekošanas pasākumu veikšanai.

V. Dabas parka zona

29. Dabas parka zona izveidota, lai saglabātu dabas un kultūrvēsturiskās vērtības sabiedrības izglītošanai un atpūtai dabas parkā, kā arī lai samazinātu saimnieciskās darbības ietekmi uz dabas lieguma zonu.

30. Dabas parka zonā aizliegts:

30.1. uzart vai kultivēt Mērsraga pļavas, kas norādītas šo noteikumu 1.pielikumā, kā arī lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus Mērsraga pļavās;

30.2. medīt (tai skaitā ūdensputnus) Mērsraga pļavās;

30.3. iegūt derīgos izrakteņus, izņemot pazemes ūdens ieguvī personiskām vajadzībām;

30.4. uzstādīt vēja elektrostacijas;

30.5. cirst kokus kailcirtē un rekonstruktīvajā cirtē;

30.6. sanitārajā cirtē cirst augtspējīgos kokus;

30.7. veicot koku ciršanu galvenajā cirtē:

30.7.1. samazināt mežaudzes pirmā stāva biezību zem 0,4, neskaitot stāvošus sausus kokus;

30.7.2. veidot mežaudzē atvērumus, kas lielāki par 0,1 ha, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams pievešanas ceļu veidošanai;

30.8. bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas dabas parka zonā piebarot savvaļas sugu dzīvniekus un meža zemēs novietot lauksaimniecības un pārtikas produktus, kā arī ierīkot medijamo dzīvnieku piebarošanas lauces;

30.9. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta zemes lietošanas kategorija, izņemot gadījumus, ja ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja:

30.9.1. īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai;

30.9.2. ceļu, inženierkomunikāciju un citu inženierbūvju rekonstrukcijai, ja tiek mainīts trases platums un novietojums;

30.9.3. publiski pieejamu dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektu ierīkošanai.

31. Zemes vienību sadalīšana atļauta tikai gadījumos, ja meža zemēs katras atsevišķās zemes vienības platība pēc sadalīšanas nav mazāka par 10 hektāriem, bet lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un pārējās zemēs – nav mazāka par trim hektāriem. Šis nosacījums neattiecas uz zemes vienībām, kas tiek atdalītas infrastruktūras un inženierkomunikāciju būvniecībai vai uzturēšanai un kuru apbūves nosacījumus nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā, kā arī uz gadījumiem, ja no īpašuma tiek atdalīta zemes vienība ar dzīvojamām un saimniecības ēkām, pagalmu un zemi, kas nepieciešama saimniecības uzturēšanai.

32. Dabas parka zonā mežaudzēs uz hektāru saglabā ne mazāk kā 20 kubikmetru sausu stāvošu koku, kritalu un svaigi vēja gāztu koku, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 25 centimetrus. Ja to kopējais apjoms ir lielāks, vispirms saglabā resnākos kokus. Pieļaujama svaigi vēja gāztu ošu un egļu izvākšana, ja to apjoms pārsniedz piecus kubikmetrus uz hektāru.

33. Sausos kokus un kritalas šo noteikumu 31.punktā minētajā apjomā, kā arī nocirstos bīstamos kokus un nocirsto koku celmus atstāj mežaudzē, lai nodrošinātu trūdošo (atmirušo) koksni kā dzīvesvietu meža ekosistēmā svarīgām sugām.

34. Galvenajā un kopšanas cirtē, rēķinot uz cirsmas hektāru, saglabā vismaz 15 augtspējīgus ekoloģiskos kokus, vispirms saglabājot resnākos (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, vīksnas, melnalkšņus un kļavas. Ja šādu koku mežaudzē nav, vispirms saglabā apses un bērzus, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām.

35. Uz mežaudzēm, kurās meža slimību, kaitēkļu, dzīvnieku vai citādu bojājumu dēļ mežaudzes šķērslaukums kļuvis mazāks par kritisko šķērslaukumu un bojātie, gāztie, lauztie, sausie koki un kritalas netiek izvākti, neattiecināma meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas prasības.

VI. Neitrālā zona

36. Neitrālā zona izveidota, lai saglabātu piekrastes zvejniekiem raksturīgo kultūrvēsturisko ainavu, nodrošinātu to saimniecisko darbību un attīstību, ilgtspējīgi izmantojot vietējos dabas resursus, kā arī nodrošinātu transporta infrastruktūras objektu uzturēšanu un attīstību.

37. Neitrālajā zonā aizliegts uzstādīt vēja elektrostacijas, kuru darba rata diametrs ir lielāks par pieciem metriem vai augstākais punkts pārsniedz 30 metru augstumu.